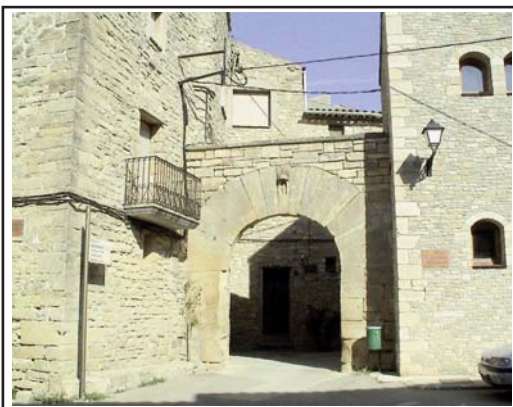

capelles al mur sud, i una al nord. La volta de la nau és de creueria. És, per tant, un magnífic temple de transició entre el romànic i el gòtic, que conserva una bella portalada romànica de l'escola lleidatana, datada el 1230, on hi ha figures bíbliques i arcades i capitells decorats amb temes vegetals. El timpà és d'una sola llosa de pedra esculpida amb la figura de la Mare de Déu amb el Nen, flanquejada a l'esquerra per l'escena de l'Adoració dels Reis i a la dreta, per la figura de Sant Josep i l'Anunciació. A l'interior, en una capella gòtica, hi ha el sepulcre de Pere de Queralt i d'Alamanda de Rocabertí, d'estil gòtic.

CONESA

Població de 103 habitants (2018), situada entre dues rieres, la de les Escodines i la de les Hortes, al nord de la comarca. És un poblet que conserva les muralles construïdes al segle XIV, amb dos portals: el del camí de Forès i el del camí de Santa Coloma de Queralt. Dins el clos de muralles hi ha cinc carrerons estrets que conserven el caire medieval de quan foren creats.

CONESA. Portal de Forès.

Destaca el carrer Revalla, lloc on hi havia un petit call jueu. Emplaçada en un antic forn de la vila hi ha el petit museu anomenat Forn de la vila, on es mostren eines del camp i estris de la vida rural, al mateix temps que hi té la seu l'Ajuntament. L'església parroquial és dedicada a Santa Maria. És d'estil gòtic i va ser construïda entre 1335 i 1347.

Lluís Fernàndez López

BIBLIOGRAFIA

ESTAPÉ FERRER, Antoni. Santa Coloma de Queralt. Full dels Amics de l'Art Romànic de Sabadell del 27 de febrer de 1994.

FERNÁNDEZ LÓPEZ, Lluís, Conca de Barberà. Full dels Amics de l'Art Romànic de Sabadell n° 43 del 31 d'octubre de 2004.

Núm. 199

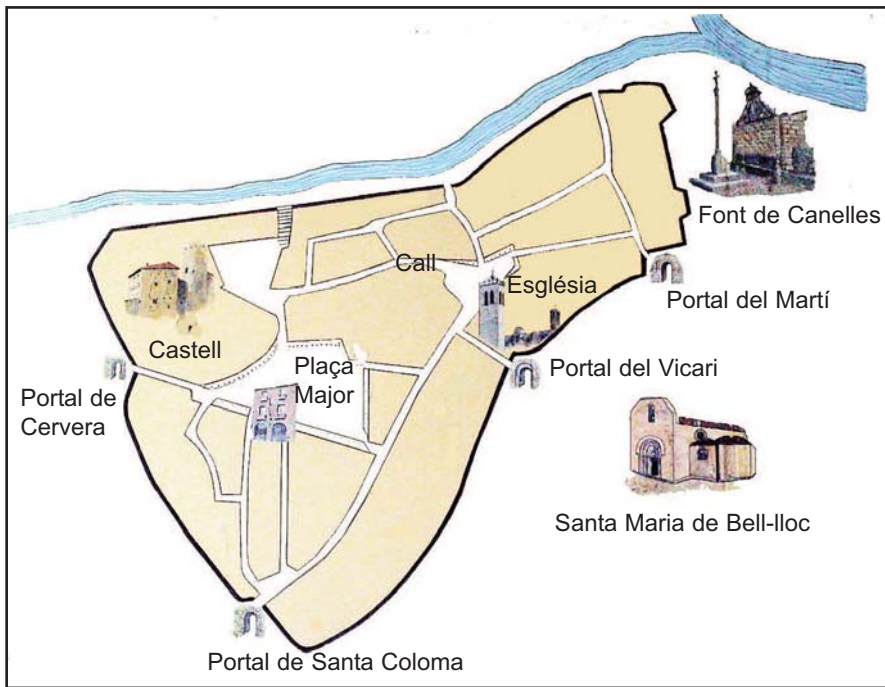
24 de novembre de 2019

CONCA DE BARBERÀ

SANTA COLOMA DE QUERALT

Situada prop de la capçalera del riu Gaià, Santa Coloma compta amb uns 2.700 habitants. El poble va ser declarat monument històric-artístic el 1970. Sembla que l'antiga població constava de tres nuclis: la Vila Vella, amb l'església parroquial; la Vila Nova, amb la Carlania i la Pobla de Montpaó, amb el palau dels Barons, després comtes de Santa Coloma. En créixer aquests tres minúsculs nuclis formaren la vila que s'emmurallà probablement a finals del segle XIII. L'any 1471 ja són documentats els sis portals de la vila, dels quals se'n conserven quatre.

Església de Santa Maria. És l'església parroquial. Exemplar característic del gòtic català, d'una sola nau, amb les capelles radials més baixes. Fou emplaçada al mateix lloc on ja n'hi havia una altra. La construcció s'inicià el 1331 i durà diversos segles. La portalada correspon al final del gòtic (1577). El campanar no es va acabar fins el 1649 i als seus peus hi ha el portal de Santa Maria, popularment anomenat del Vicari. A l'interior es pot admirar el retaule de Sant Llorenç, construït en alabastre de Sarral. Fa 2,10 d'ample per 2,60 d'alçada i és obra de Jordi de Déu (Jordi Joan) que l'esculpí entre 1386 i 1387.

Castell. La part més antiga del castell és la torre mestra, una torre rodona, envoltada d'edificacions. La façana sembla obra del segle XVII, amb un magnífic portal adovellat de mig punt. A l'antic oratori hi havia el retaule dels Sants Joans, gòtic, conservat, actualment, al Museu d'Art de Catalunya.

Si ens mirem la façana del castell des de la plaça d'armes, veurem a l'esquerra l'antiga capella de l'Hospital de Santa Magdalena.

Places porxadades. De la vila medieval destaquen dues places porxadades, la de l'església, i la plaça Major, documentada el 1348 com a plaça de les Eres.

TORRE MESTRA DEL CASTELL, envoltada d'edificacions.

Call Jueu. Un bon lloc per accedir-hi és per la plaça de l'església, on hi ha el portal dels Jueus, que dona pas a l'antic carrer dels jueus, avui carrer de les Quarteres. Els jueus s'instal·laren a la vila a mitjan segle XIII i hi visqueren fins a l'expulsió de 1492. La comunitat jueva tenia banys, hospital i sinagoga.

Font dels Comtes o de Canelles. Fora muralles, en una petita placeta presidida per una alta creu de terme, es troba aquesta font, construïda el 1614. Disposa de sis brolladors. Darrere hi ha els antics safareigs de la vila.

Muralles. A Santa Coloma es conserva una quantitat considerable de panys de muralles, a més dels quatre portals, però hi podem observar, també, rengles sencers de cases construïdes damunt dels valls, tancades per tant pel darrera, per la muralla. Santa Coloma és un bon lloc per observar i comprendre aquest sistema de construcció tan comú a la nostra ciutat de Sabadell, palpable, també als carrers de Sant Joan, del doctor Puig i de Gràcia.

SANTA MARIA DE BELL-LLOC

Església situada als afores de Santa Coloma de Queralt, d'on és el monument més destacat. La primera referència documental és de l'any 1220. Entre 1270 i 1321 va ser monestir de donats. El 1335 s'hi instal·laren frares mercedaris que hi estigueren fins al període de desamortització.

En origen l'església de Santa Maria de Bell.lloc era una construcció d'una sola nau, amb un absis semicircular. Durant el segle XIV l'absis fou substituït per l'actual capella gòtica i en reformes posteriors s'obriren dues

SANTA MARIA DE BELL-LLOC. Església i detall del portal.

